

LA COMARCA

Any IV. Núm. 171

PERIÓDIC INDEPENDENT

Olot, 20 de Maig de 1916

El Sindicat d'Iniciativa

La única solució

En el nombre passat del nostre periòdic s'hi publicaren en la secció «Tribuna lliure» unes ratlles firmades per D. Francisco Fonfreda, Secretari del Sindicat, i coincidint gaire be amb la publicació mentada un confrare nostre, inserta altres ratlles firmades per M. R. de tanta semblança amb les anteriors que si no fos per a evitar allò de senyalar amb el dit diria que son del mateix autor. En fi: aixó no te cap importància i cal vèurer lo que en ells se diu (car se parla de mi, com a Director de LA COMARCA i's parla del meu darrer article) respecte a l'actuació del Sindicat i la nostra actuació.

«Se tracta—diu en M. R.—del següent cas: uns senyors prenen a son càrrec una obra d'interés públic per la qual declaren que senten esperances i desitjos de treballar; poc després de posar mans a la obra topen amb dificultats de isolament i de manca de recursos que els descoratjen i els paralitzen; i, en conseqüència, queda la obra quasi sense fer. Aixó per una part; per l'altre, uns altres senyors des de un periòdic acusen als primers de restar indegudament en un estat d'inacció censurable, i aquesta acusació es repetida després de haver-se donat publicitat als motius d'aquella inacció: els motius declarats no s'accepten com a bons i s'insisteix en la censura.

La entitat censurada, acorda anar a trobar al director de la publicació acusadora per a dir-li francament que no's troba medi de reeixir sense els recursos

que manquen i que, per lo tant, perduda la fé en la viabilitat de l'obra no tenen inconvenient, ans be ho desitjen, en posar-la en les mans de qui sentint interès per ella, creu que no han de faltar recursos si s'en volen buscar.»

Aquí cal fer notar que les notícies que te en M. R. posar no son prou exactes: més admetent per un instant la realitat de lo exposat veiem que es lo que proposa: «Lo natural i lo lògic es que aquest incident acabi encarregant-se de portar l'obra a felis terme els que demostren interès per ella i saben de quins medis es pot usar per a lograr-ho.

Pero aixó requereix una gran sinceritat per part de tots: ¿hi serà?»

En resum segons veiem; que la Junta del Sindicat no ha pogut fer gran cosa i que perque nosaltres havem cridat la seva atenció, troba en M. R. que lo lògic i natural es que jo'm colliqui al primer lloc del Sindicat. Amb aixó que diu en M. R. està naturalment conforme el nostre bon amic Sr. Fonfreda, qui diu «En aquest estat, la Junta va decidir dirigir-se personalment al Sr. Director de LA COMARCA per a repetir-li de paraula els motius que privaven l'acció del Sindicat i per a oferir-li els medis que poguèssin donar motiu a que dit senyor tingués ocasió de posar-se al davant del Sindicat»: la cosa, doncs, es clara.

Realment no estem d'acord ¿es que volem amagar la nostra incinceritat parlant de cinceritat? Cal esser sempre cincer, comensant per a que una persona o una cosa no'n sembli dos, xo es, jutje i part; per a que l'obrar s'ajusti al esperit de millora; per a que amb l'apariencia de la lògica no vulgui ningú desviar la qüestió.....

Poques lletres caldrien per a que el llegidor pogués vèurer que la solució proposada es inadmissible: fins amb lo escrit solsament ja pot apreciar-ho, més per a complement diré quelcom de la visita que al meu despatx tinguèren alguns senyors l'atenció de ferme entre'ls que puc dir amb seguretat que no hi havia ni D. Francisco Fonfreda ni en M. R.

Cal consignar que dits senyors s'acostaren a mí segons vaig entendre per a vèurer si tots plegats trovàvem una solució per a l'obra del Sindicat i ademés varen demanar-me alguns noms de les persones que'm semblés que amb més entusiasme i bona voluntat acceptarien algún càrrec dintre la Junta: no varen oferirme com es lògic a mí cap lloc; més com jo advertís que la conversa preparaba els ànims a una germanívola i sincera exposició fins de les intencions i dels desitjos i endevinés que algú abans de la visita i en l'intimitat havia citat als visitants el meu nom, vaig adelantar la contesta per si la cosa prenia realitat i poc més o menys vaig dir-los-hi que si es que intentaven reservar-me un lloc a la Junta, era en va, car apart de que no'm consideraba amb mèrits la situació especial en que m'havia col·locat davant del Sindicat era motiu sufficient per a declinar francament, clarament qualsevulga distinció de que s'hem volgués fer objecte dintre de la mentada entitat; i a aquestes meves manifestacions assentíren els tres visitants (que es dir la Junta menys per lo vist el Secretari) car compreguèren que la meva actitud davant lo ocorregut era la lògica i natural.

Aixó apart, als meus visitants vaig oferirme cincerament i avui ratifico els

meus oferiments: sempre que'l Sindicat entengui que'l nostre modest esforç pot esser d'utilitat, tindrem viva satisfacció al sentir-nos cridats: si's vol realment treballar, treballem, més jo des de'l meu lloc: per lo demás se pot fer la mateixa feina i no crec que ningú vulgui fernos el poc favor de considerar interessada la nostra obra de crítica.

Aixís queda que l'única solució a judici del Sr. Fontfreda o d'en M. R. que es lo mateix segons entenc, no hi cap i consti que no es d'esperar que la justícia que a les meves manifestacions varen fer els companys de junta del senyor Fontfreda, aquest la negui; además alló de tuteles no te raó de dir-se: el que espontàneament, cincerament, ofereix la seva cooperació ¿és qué defuig el treball? ¿hi ha dret a qualificar-lo de incin- cer?

Jo soc qui demano cinceritat, empró la demano per a sempre i a tothora.

P. I O.

Engrunes

Ara si que no podré dir que la S. de I. no fassi res, i que sigui uno cosa quieta porque els fets me desmentirien.

La S. de I. s'ha mogut, ha fet passos, ha celebrat conferencies i ha motivat articles fins recomenant sinceritat.

Reconec que d'aquí endavant no podré tractar-la de societat jascent, doncs qui camina no jau.

Fins aquí tot aniria bé, mentres no s'aturi altre vegada.

Recordo un marxant vell que contestaba tot caminant als que li preguntaven quelcom ¡qui s'atura està perdut!

Que's mogui doncs, que emprengui d'una vegada aquella via que'ns feren oviar el primer dia sembrada d'entusiasmes.

Que busquin ajuda, que trovin els elements que necessiten i de segur Olot no hi perderà res.

Pero potser porque no tingui d'aturarse altre cop en mitg del camí, fora bo que quedessin ben entesos de cap aont volen anar i que's lo que's proposen fer, doncs a mi'm sembla que tot el mal de la S. de I. està aquí més que en la manca de socis i elements.

A mi'm sembla que nostres iniciadors s'han proposat fer una gran propaganda per tot el mon de les belleses olotines per atraurer molts forasters cap aquí. Si es aixís tenen raó quan diuen que sense elements no's pot fer res, doncs es ben cert que tota mena de propaganda costa molts diners.

Pero jo m'atreviria a aconsellar-los un altre camí que's pot seguir sense gaires quartos i sense altre bagatje que unes bones ganes de treballar.

Jo'm contentaria de mourem molt per dintre la població i tot lo més la rodalia, procurant promourem millores olotines en tots els ordres, creant una opinió en favor de totes elles, des de a les d'ordre cultural fins a les materials d'urbanització, higiene i hostatje.

Perque a mi sempre se m'ha ocorregut una cosa: ¿Qué'n treurem de que tothom vulgui venir a Olot si no tenim res preparat més que l'aigua de Sant Roc i les Tries? Si no hi ha prous fondes que reunixin certes condicions ni prous pisos, ni prous comoditats per certa classe de families que convindria que vinguèssin?

En el meu entendre aixó es lo escencial de la S. de I., convèncer als que podrien fer millores porque les fassin, fins en profit propi, intervenir prop de les corporacions, demanant, proposant, criticant, futejant si es precis, plans, reformes, verdaderes iniciatives.

I per aixó fer no calen gaires socis ni gaires diners. Un meu company deia que deu persones ben orientades i de ferma voluntat, podien canviar amb paciència la fisonomia de una població com la nostra i jo crec que's ben veritat.

Que no's cansin els devaners es lo que cal, que'ls demás seguiràn de bon grat o per força. Per més que quan una millora es veu clara per la majoria, s'imposa sempre de bon grat.

Per la meva part jo els prometo tot el meu modest concurs, molt petit, ja ho saben sols engrunes, pero si un dia trovo tot buscant, quelcom que valgui la pena, des d'ara els hi ofereixo per la seva obra i com jo, crec que ho farien tots els olotins.

Vinga l'exemple i l'acció per bandera que tots seguirem.

Jo ja hi he dit la meva, qui més hi sapigui, més hi digui i aixó que a mi no m'ha vingut a trovar ningú.

Pot ser una tonteria la meva proposició, pero la esposo amb tota sinceritat, com sempre, per més que sembli dubtarne algú, lo que m'ha estrenyat molt porque fins ara totes les reclamacions i càrrecs que m'han fet com a engrunaire sempre han sigut per massa sinceritat.

¿No es pas aixó mateix que li dol al Sr. M. R. de V. O.?

En aquest montant complicat de clàsics i soñistes, es difícil a voltes distingir una queixa de una respiració per la ferida.

W. VSCA

Bibliogràfiques

Homenatge al Bisbe Dr. Torras: La importantíssima revista «Vida Cristiana» acaba de publicar un número extraordinari de 68 planes dedicat a la veneranda memoria del Dr. Torras i Bages, El millor estudi de sa personalitat i el mes fort tribui que s'es fet al gran patriarca de nostre poble. Tots els aspectes de son esperit i la llum plena de la seva vida es troven maravellosament sintetitzats en aquest aplec d'articles que encapsala l'homenatge dels Bisbes de nostra terra qui dediquen sentides notes al seu ilustre germà, el Bisbe de Vich. I après les millors firmes de la cleracía i de nostres literats s'acoblen per a fer el recordato i exemplar de qui fou el seu insigne Orientador. Cap devot del Bisbe Torras pot deixar de posseir aquest número de «Vida Cristiana», que es ven a totes les llibrerías al preu de 0'75 ptes. Vegis l'interessant sumari:

Nostre comentari quaresmal, per la redacció.—Homenatge episcopal.—El gran motserratí, per l'Abat de Montserrat.—L'educador de la vida monástica, per l'Abadesa de Valdonzella.—El séu estil pastoral, per I. Gumà.—El Mestre de la pietat popular, per Joan Llado.—La flor cristiana de la raça, per En Lluís Millet.—La vida litúrgica del Bisbe, per Marian Serra i Esturi.—El consiliari del Circol Artístic de S. Lluc, per en Joan Llimona.—El seny del patriotisme, per en Josep M. Baranera.—El fundador de la Lliga espiritual, per Guerau de

Llost—Del seu temperament intel·lectual, per Carlos Cardó.—L'home d'oració, per Josep Dachs.—La potencia de son verb, per En Josep Carner.—L'esperit del Dr. Torras, per Lluís Carreras.

Hem rebut de l'Escola de Funcionaris d'Administració local de Barcelona, la Memoria dels treballs realitzats durant el passat curs, juntament amb els programes de les assignatures.

D'aquella se dedueix la molta tasca portada a terme, tasca no sols d'estudi, de seminari, de preparació silenciosa en la que se genera un cós de tècnics que el dia de demà ha d'omplir les Secretaries municipals, donant nova vida i noble impuls a l'organisme administratiu local, sino també frondosa actuació en defensa de la classe secretarial d'avui dia, abandonada, oblidada per complet, en un inconscient oblit de l'importància de la mateixa, sobre quines dèbils espalles carrega el pés feixuc d'una part principalíssima de la pública administració.

En pro de dita classe, se fa veurer en la Memoria l'intervenció del professorat en una pila d'actes celebrats, entre ells, vèries Assamblees de Secretaris. Se dona detall complet de la Primera Setmana Municipal, a semblansa de la qual, segons notícies que tenim, se celebrarà aquest any la segona.

Parla després de tot això la Memoria, dels cursets d'istiu i d'extensió universitària en els caps de partit, dels concursos i treballs estadístics, de l'ensenyança lliure, del Museo Municipal, de la biblioteca municipalista, de la Borsa de funcionaris, de la tutela de nois forasters i de les càtedres complementaries. A continuació s'inserten els programes de cada assignatura, quina extensió dona prova de la serietat de les ensenyances i de la formidable preparació tècnica que els dos cursos d'estudi representen.

En resúm, la Memoria fa veurer al merifíssima tasca de l'Escola de funcionaris, que sortosament creà la Diptació de Barcelona en 1913.

Ha aparegut el VIIIè número de *Quaderns d'Estudi*, revista mensual que, sota els auspicis de la Mancomunitat de Catalunya, va dedicada especialment als mestres i en general als estudiosos de les terres de parla catalana. Ve' aquí el seu Sumari:

«L'idea Catalana» (*El Guaita*).—«La

psicologia etnològica de Wilhelm Wunt»: «Una investigació de les lleis d'evolució del Llenguatge, Mite i Costúm, exposada en ses idees principals» (Alfred Hess, Trad. de J. Estelrich).—«Quan jo anava a estudi... (Santiago Rosñol).—«Les sales de nens en els museus als Estats Units» (J. Maluquer).—«Guillem Tell» (*Versió catalana per les alumnes de l'Escola de Bibliotecàries*) (Frederic Schiller) *continuació*.—«La filosofia de Henri Poincaré» (L. Brunschvicg. Trad. de M. M.: *continuació*.—«La pedagogia social de Natorp» (Manuel G. Morante).—«Curs Internacional Montessori de Barcelona».—«La pedagogia en els cursos monogràfics d'alts estudis i d'intercanvi»: «L'ensenyança elemental de l'estructura i de l'activitat socials» (A. Rubí) «L'ensenyança de la química a l'Escola industrial de Barcelona»: «Pla d'estudi per a operaris d'industries químiques» (Antoni Ferrà): «Report sobre l'ensenyança de Directores d'Indústries Químiques» (Josep Agell i Agell): «Memoria sobre la creació d'un institut de Tecnologia Química» (P. Dieterle).—«Els amics dels Quaderns».—«Llibres», *Trattato delle malattie mentali*, per Eugenio Tanzi i Ernesto Lugaro.—*Nietzsche and the ideals of modern Germany*, per H. L. Stewart.—«Revista de Revistes», *Comparació dels resultats dels mètodes Kindergarten i Montessori*, Evelyn Ellis. (*Kindergarten Review*)—«La Catalunya que treballa i que juga».—«Informació.»

Fòra-Text: «Children's Room».—«L'ensenyança de la química».

La «Lectura Popular» ha acabat ja el volum IX i ha comensat a publicar el volum X, o sigui els números 158, 159 i 160 que comptenen *Poesies* de Aribau i Precursors, *Comptes i croquis*, d'Alfons Maseras, i *Poesies*, de Francesc Badanes Dalmau.

Es d'aplaudir el desinterés d'aquesta Biblioteca d'autors catalans.

Lo que se ignora de la guerra, per Alexandre Sux.

La bibliografia de la present guerra, que cada vegada es més copiosa, pot afegir el títol precedent entre els llibres mereixedors de lectura i consulta.

Les impresions de Alexandre Sux—el conegut corresponsal del gran diari «La Prensa» de Buenos Aires—escrites

en els camps de batalla de França i Bèlgica, son per la seva força de expressió i l'ingénua veritat amb que estàn escrites, de lo millor que s'ha publicat fins el present.

Les pàgines d'aquest llibre emocionant, segons anuncia l'autor en el seu pròlec-advertencia, «estàn escrites con sangre, con lágrimas, con dolor; con toda la sangre que empapa la tierra de la vieja Europa, con todas las lágrimas que hace derramar esta sangre, con todo el dolor que ambas producen en las carnes y en las almas de los pueblos que se combaten...»

I afegeix:

«No busque el lector literatura en este libro; no crea hallar fantasía de estilo ni preciosidades de lenguaje, pues ni unas ni otras son posibles cuando el escritor trabaja acicateado por la actualidad de los sucesos y se ve pequeño y ridículo ante el formidable drama de que es escenario el Viejo Mundo. Son impresiones sinceras, atropelladas, vívidas, que resucitan un momento histórico, el momento histórico más importante que ha tenido el mundo.»

I l'autor acerta en aquestes ratlles al indicar el contingut del seu llibre, que es, sobre tot, un llibre sincer, plé de emosió i de tristesa infinita.

Forma el llibre de Alexandre Sux un volum de nutrida i clara lectura de més de 340 pàgines, imprés en excelent paper i amb una adequada coberta en colors de Pujol Hermann, i està esmeradament editat per la Casa Maucci de Barcelona.

Preu 3 pessetes en totes les llibreríes.

La Europa Roja, per Eduard Carasquilla.

Esmeradament editat per la Casa Maucci de Barcelona, acaba de apareixer el volum quin títol encapsala aquestes ratlles i que constitueix un conjunt de interessantes cròniques de la guerra escrites a França per E. Carasquilla, il·lustre corresponsal de un dels periòdics més importants de la Argentina.

Se divideix el llibre en tres parts; compten la primera diversitat de temes originalment tractats i pulcrament escrites, tant curiosos com els relacionats amb histories de espies, zeppelins, hospitals, trinxeres, submarins, etc., que produeixen l'ilusió de la realitat escropulosa-

ment observada i descrita. En la segona part de l'obra se recorra amb l'autor els camps de batalla del Marne i en la tercera, que es la més concisa, se des-cansa de la llarga jornada a París, donant-nos a conèixer les diabòliques arts de les pitonises de la guerra.

Forma aquesta recomenable publicació un voluminós tomell de 446 pàgines i va tencat en artística coberta en colors del gran artista Ribas, que ha sapigut interpretar amb el seu art peculiar el contingut del llibre en valenta alegoria.

Se ven «La Europa Roja» en totes les llibreríes al preu de 3 pessetes.

Casa para vender:

Sta. Cristina, 3.

Razón, S. Cristóbal, 5

Informació

D'ESPECTACLES

Ideal Park.—Temps ha que en aquest Cine no s'havia projectat un programa de películes tan ben escullit com el de diumenge passat.

Totes, en general, agradàren força pero de una manera especial la titulada «El Perdón» quin assumpte, de gran interès i molta moralitat, es desenrotlla amb un acert no comú en la majoria de cintes cinematogràfiques que acostumen a pecar de incoherentes fent-les per aixó pesades als ulls dels espectadors.

Per a demà s'anucien dos episodis de la pel·lícula «Los Misterios de New-York» i les cintes: «Revista Pathé» de 286 m.; «Salustiano», (còmica) 305 m. i «Novia del aviador», (dramàtica) 505 m.

Centro Obrero.—Demà a les 9 del vespre hi haurà ball de dugues hores a càrrec del sexteto que dirigeix en Celestí Bofill. A les senyoretas que concorrin al mateix se les obsequiarà amb bonics regals.

Ateneo Obrero.—Demà tindrà lloc en aquesta societat un gran festival, organitzat pel «Grupo Excursionista», el qual consistirà en una excursió al Cràter de Santa Margarida i una funció teatral a la nit, posant-se en escena l'obra en tres actes: «La Primera Comunió», la que serà desempenyada per distingides senyoretas de la Societa.

DE SOCIETAT

Ha sigut demanada per a el nostre bon amic D. Francisco Sacrest, la mà de la virtuosa i distingida senyoreta Na Assumpció Gassiot.

Dilluns en la Iglesia de Ntra. Sra. del Tura, la senyoreta d'aquesta Ciutat na Carme Ros Benet, filla de nostre particular amic D. Jacinto Ros, se uní en llàs matrimonial amb el distingit comerciant de Girona D. Joaquim Corominas. Desitjem als nous desposats una intermenable lluna de mel.

Dissapte fou Viaticada la nena Matilde Sacrest Monsalvatje, assistint a tan relligiós acte nombrosa concurrència, mostra clara de les simpaties de que gosen en nostra ciutat les famílies de Sacrest i Monsalvatje. Celebrariem que desaparegués la gravetat i s'iniciés una ràpida millora.

La casa «El Arte Cristiano» ha nomenat a nostre volgut amic, el distingit escultor D. Martí Casadevall per a ocupar la vacant de Director de la casa que deixa per haber-lo renunciat don Ramón Terrades qui amb maestría i bon acert durant tants i tants anys ha vingut ocupant aital lloc. Entre els artistes de nostra ciutat i el públic en general, ha sigut molt ben rebut el nomenament del Sr. Casadevall, de quines excepcionals condicions cap esperar molt.

PLANCHADO MODERNO

de JUAN RIBERA (Gerona)

Representante en OLOT:

JOAQUIN MASSAGUER

Plaza Alfonso XII, n.º 13.

VARIES

Amb una nombrosa concurrència, diumenge tingué lloc en el Teatre Principal l'anunciat mitin de protesta al procés que tenen pendent alguns obrers de Cenicero amb motiu de greus desordres ocorreguts en aquella població. En dit acte feren us de la paraula, a mes de alguns obrers de la localitat, els oradors de la Confederació Nacional del treball, Negre i Castellà, abogant tots ells per la llibertat dels processats.

El mercat del dilluns amb tot i esser la diada de Sant Isidre patró dels pagesos, es veigé bastant concorregut abundant-hi en gran manera l'aviram, garrins i verdures.

Diumenge passat el Comandant de somatens Sr. Fernandez i el cabo de partit D. Nonito Escubós, passaren revista al somatent de S. Privat, Juanetas, S. Esteve de Bas i de Las Presas.

Per a obsequiar degudament als dignes hostes que constitueixen la caravana automovilista que per el pròxim Juliol visitarà nostra Ciutat, hi ha el projecte de celebrar alguns festeigs.

Una vegada més ens plau felicitar al digne Capità de la Guardia Civil de aquesta ciutat i al Sargento del propi Institut per el nou servei que acaven de prestar amb la captura d'un subjecte de nacionalitat francesa, autor de varis robos d'importancia, comesos en el Partit de Figueres, el qual estava reclamat per el Jutjat d'aquella població.

Demà la parroquia de Sacot celebra la festa de Sant Isidre, amb ofici, processó i sardanes; per tal objecte hi ha contractada la orquestra «La Municipal Olotina».

Dita orquestra tocarà sardanes demà a la nit a Sant Joan les Fonts.

El poble de Sant Pere de Vinya també celebra demà la festivitiat de Sant Isidre, amb la orquestra «La Principal Olotina».

Des del 12 al 18 del corrent aquesta Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha obert 6 llibretes noves, ha rebut per imposicions 8838' pessetes i n'ha pagat 3468' per reintegres d'estalvi i plassos mensuals de pensió.

Durant la vinenta setmana actuarà de Vocal de torn D. Francisco Ortiz Soler.

Aquesta setmana s'han inaugurat en l'«Orfeó Popular Olotí» les escoles de solfeig i teoria per a senyoretas, baix la direcció de la professora del Orfeó Na Rosa Estorch.

Dintre pocs dies començarà a funcionar la germandat de socors baix l'advocació de Santa Cecilia, que tindrà per

objecte socorrer als orfeonistes en cas de malaltia.

Pels Pabordes del S. S. han sigut encarregats els sermons de Corpus al eloqüent orador Dr. D. Ignasi Piera, Catedràtic del Seminari de Figueras.

En el «Diario de Barcelona» llegim les següents ratlles: «La Academia de Medicina de París ha tenido que ocuparse en una categoría numerosa e interesante, aunque humilde, de trabajadores, siguiendo su ruta trazada de higienización de las industrias, que muchos deseáramos tuviese imitadores en nuestra patria y particularmente en nuestra ciudad.

En el Ayuntamiento de la capital francesa surgió en el pasado verano una voz que se preocupó de esta grave cuestión, tratando la trapería desde el punto de vista de la higiene pública, en cuyo concepto pasó a la jurisdicción y competencia de la citada corporación técnica, por el carácter insalubre del oficio que requiere inspección facultativa y reglamentación gubernamental.

Remitido el asunto al dictamen de la comisión de Higiene, ha desempeñado ésta celosa y activamente su cometido, sometiéndose recientemente su informe al Cuerpo académico en pleno, por el doctor Roberto Wurtz.

El remedio propuesto por la Academia Francesa consiste en no consentir el escogido de la mercancía mas que en locales de barrido e incineración y poco antes de estas operaciones.

Además, propone el dictamen las precauciones que deberían observar los traperos para evitar la absorción de los polvillo infecciosos.

En los talleres o locales a donde fuesen llevados los desperdicios callejeros, podríanse establecer lavabos especiales para la limpieza inmediata de los traperos, que debería serles exigida como obligatoria.

CONCURS per a la erecció d'un monument sepulcral dedicat a les heroïnes dels sis de Girona.

Les Senyores que constitueixen la Junta encarregada de commemorar les proeses que en els sis de la nostra

immortal ciutat—1808-1809,—realitzàren les dones gironines que formaven part de la Companyia anomenada de Santa Bàrbara, convenientment assessorades per les dignes autoritats religioses, militars i civils que'ls hi han fet costat, per a dur a cap tan novíssim comés, han acordat obrir un CONCURS quina finalitat se significa en les paraules que encapçalen el present document, i an aquest fi a tots els escultors catalans, i en especial als gironins, criden, per a que, amb subjecció a les Bases que a continuació s'estableixen, concorrin al certamen de projectes que des de aquesta data queda obert, a fer gala de la seva inspiració i patriotisme al ensemps que a palesar l'admiració i pregón respecte que senten per les despulles de aquelles que tan amunt col·locaren el nom de la seva ciutat nadiua.

BASES

I. El monument deurà tenir doble caràcter: commemoratiu i guardador de les cendres de les homenatjades.

II. S'emplaçarà a la Iglesia de Sant Feliu d'aquesta capital, i davant per davant del panteó que serva les despulles del general Álvarez de Castro, a la capella de St. Narcís. Per a facilitar als artistes concursants una idea justa de tal indret i de la arquitectura que informa la capella ont deu emplaçar-se, se'ls hi facilitaràn, als que les demanin, fotografies de la mateixa.

III. Per a pendre part en el Concurs és deuràn enviar les «Maquettes» o projectes en guix, d'una mida no menor de 60 cms. El projecte anirà acompanyat d'una simple memoria explicativa del mateix i dels materials amb que s'executarà i d'un pressupost d'execució que l'artista premiat haurà de respectar com a definitiu.

IV. L'import del monument no podrà excedir de 5.000 pessetes.

V. La Junta de Senyores nomena als Srs. D. Joàn Llimona, D. Francesc X. Monsalvatje, D. Manuel Almeda, D. Felix d'Azúa i D. Rafel Masó per a constituir el Jurat qualificador que eligirà el millor bocet o podrà refusar-los tots, si ho creu convenient.

VI. El concursant, el projecte del qual resulti elegit, s'encarregarà de la construcció de l'obra per la quantitat pressupostada, abonant-se-li la quarta part de l'import del pressupost al començar-ne la execució i el restant, per

quartes parts, a mida que's vagin executant, a judici de persona entesa, que nomenarà la Junta.

VII. El terme de presentació dels bocets espirarà el 30 de juny i el monument deurà quedar enllestit i emplaçat el 20 d'octubre d'enguany.

VIII. Els projectes no elegits es tornaran als interessats, no responent aquesta Junta dels desperfectes que pogués sofrir.

IX. El projecte premiat queda de propietat de la Junta, perdent el seu autor tot dret sobre dit projecte.

X. Els projectes deuràn enviar-se, degudament embalats, a la majordomia de l'Ajuntament de Girona, consignats a la Junta i amb ports pagats.

Girona 30 d'Abril de 1916.—per la Junta: *Dolors de Puig de Foxà*, Presidenta.—*Dolors Armet, vda. de Capellà*, Secretaria.

CONFECCIÓ DE ROBA BLANCA

ANTONIA IGLESIAS

Carrer Major, núm. 19, 1er.

Entrada pel carrer de la Parra, núm, 1

El dilluns l'Ilm. Sr. Bisbe visità la Parroquia de Les Fonts d'aquest terme municipal, havent-se aixecat a l'entrada un arc de triomf. A rebre'l sortí además del digníssim Sr. Rector nostre excelent amic Dr. Angel Sauqué, una representació de nostre Ajuntament, el Diputat a Corts, provincials i molts convidats además dels nens i nenes de la Gatequística. Al dia següent el Dr. Angel Sauqué, sentà a la seva taula presidida per sa Il·lustríssima a totes les autoritats de la ciutat.

A darrers del mes entrant en la iglesia de Ntra. Sra. del Tura d'Olot, cantarà la seva Primera Missa el novell sacerdot Mossèn Pere Puncet. L'apadrinaràn en tant solemne acte, el consgut industrial En Rafel Hostench i la Sra. Na Magdalena Quintana.

El passat diumenge al vespre hi hagué un principi de foc en una casa del carrer del Tura que per sort no prengué increment, siguent sofocat pels veïns que s'hi apersonaren.

RELLIGIOSES

Iglesia dels P. P. Caputxins.— El diumenge prop-passat, finalitzaren en aquesta Iglesia, els fervorosos exercicis espirituals que cada any es donen als Terciaris. Sempre, no cal dir-ho, han sigut una esplèndida manifestació de pietat Franciscana dels olotins, pro enguany, se fan mereixedors d'una molt justa menció honorífica. La simpàtica festa de la Divina Pastora, joia dels fills del Pare S. Francesc, vingué a coronar aitals actes, sortint, com Reina triomfanta, en professó per les poètiques afores del Convent, a la qual assistiren, sens contar tota la V. O. T., dignament presidida per les seves Juntes, nombrosíssim públic, donant proves, amb l'entusiasme de llur sinceritat relligiosa, del seu amor i tendre devoció vers la gentil Pastoreta, voltada gaïament de flors. Durant el curs de la professó, la Verge rebé sens interrupció l'ofrena altament litúrgica del cant popular que tant bé sab interpretar els sentiments del cor!

Diumenge dia 21.—A dos quarts de sis de la tarde, funció del mes de Maig

cantant-se les avemaries i sermó per un R. P. de la Comunitat. S'acabarà amb un càntic a la Verge i despedida.

Continúa el mes de María tots els dies a dos quarts de set del matí i a les 6 de la tarde repartint-se als fidels boniques i variades estampes.

Dimars vinent a dos quarts de nou del matí missa en l'altar de S. Antoni practicant-se els tretze dimars.

DEFUNCIONS

Dilluns deixà d'existir després de curta malaltia el conegut fuster don Ramón Sala Ibero. Al seu enterro que tingué lloc el dimars hi acudí nombrosa gentada, prova de les moltes simpaties que gosaba el finat. A la seva família enviem el nostre més sentit condol.

Ha mort cristianament el respectable Sr. D. Joan Comes, pare polític del nostre volgut amic D. Josep Teixidor (a. c. s.)

Era el Sr. Comes advocat al exercici de quina professió dirigí totes les seves energies essent molt consultat en molts casos de difícil resolució. Encara que allunyat de la política mili-

tant, figurava en el partit conservador havent-se sapigut captar un prestigi ben envejable que a no haver sigut la seva excesiva modestia i l'entusiasme que per a la seva professió sentia, hauria ocupat segurament els primers llocs públics en nostra ciutat.

La seva mort, donades les simpaties amb que comptava ha sigut sentidíssima. Nosaltres que sempre respetarem al Sr. Comes com a un dels nostres millors amics, enviem a la seva filla la distingida senyora D.ª Carme Comes i al seu espós Sr. Teixidor, l'expressió de nostre més sentit condol.

Ahír morí a Camprodón D. Jacinte Mayà, pare del confiter d'aquesta ciutat En Lluís Mayà. A ell i a tota a sa atribulada familia els hi enviém nostre més sentit pésam.

DE GIRONA

En el Teatre Principal d'aquesta ciutat el dia 11 de Juny s'hi celebrarà un gran aconteixement musical consistent en un concert per la «Orquestra Sinfònica de Barcelona» baix la experta direcció del eminent mestre J. Lamote de Grignon,

D. SALVADOR TORRENTÁ Y VILÁ

Falleció el día 3 del corriente

a la edad de 67 años

Habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

E. P. D.

Sus afligidos esposa Gracia Alsina Trasfi, hijos Ramona, Juan, Silvestre (ausente), y Esteban, hijos políticos José Doménech y Teresa Gilvert (ausente), hermanas Antonia y Carmen (ausente), hermano político, nietos, sobrinos, primos y demás parientes (presentes y ausentes).

Al recordar a V. y familia tan sensible pérdida les ruegan le tengan presente en sus oraciones y se dignen asistir a los OFICIOS DE ENTIERRO Y FUNERALES que, en sufragio de su alma, se celebrarán el próximo jueves, día 25, a las ocho de su mañana en la Iglesia de Ntra. Sra. del Tura de esta ciudad, por lo que les quedarán sumamente agradecidos.

Olot, 20 Mayo 1916

Por respeto a la Santidad del templo el duelo se da por despedido.

executant-se el següent programa:—Primera part: «Cornaval Romà» (Overtura) *Berlioz*; «Nocturn» (corda sola) *Borodine*; «L'aprenent bruixot» (Scherzo) *Dukas*.—Segona part: «Sèptima Sinfonia», a) Poco sostenuto. Vivace, b) Allegretto, c) Scherzo, d) Allegro molto, *Beethoven*.—Tercera part: «Andalusia» (Quadre simfònic) i «Dos cants populars» *Lamote de Grignon*; «Rondalla Aragonesa» *Granados*, (instrumentada per J. Lamote de Grignon); «Siegfried» (Idyll) i «Tannhäuser» (Overtura) *Wagner*.

DE SANT JOAN LES FONTS

El dilluns prop-passat, els pagesos d'aquest terme celebraren Sant Isidre. A dos quarts de deu del matí, els pabor-des i pabordeses, acompanyats de la orquestra «La Municipal Olotina», recorregueren els carrers principals del poble, al sò d'un airós pas-doble. Al arribar a l'Esglesia parroquial se feu la processó, se cantaren el goigs i seguidamen se celebrà l'Ofici, oficiant el Reverent Mossén Norat Vinyolas; l'orquestra cantà la Missa de perosi, *Te Deum Laudamus*, que fou brillantment executada, degut a la valiosa cooperació

del xantre Mossen Ermenegil Bosch, vicari de Begudà.

A les dotze se tocaren dos boniques sardanes.

A les tres de la tarde, en el café de càn Periquet aont hi assistí molta concorrencia, s'hi celebrà un concert, en el qual la citada orquestra ens donà a conèixer els progressos que cada dia està fent.

Les sardanes molt animades per part dels balladors i aficionats a escoltar el repertori bonic i nou d'aquesta popular dança.

Després de les sardanes començà el ball a «Càn Oriol» i finalitzà tan simpàtica festa amb una sardana, terminant tot amb la més franca alegria i sens cap petita nota discordant.—*El Corresponsal*.

MUSICAL

Demà a les tres en el «Círculo Olotense» donarà un selecte concert de guitarra el notable concertista D. Joan Parras, executant obres de Mendelshon, Albeniz, etz.

Vinos legítimos de Jerez

de la casa BARBANZOLO

Precios sin competencia

Representante:—Esteban Hostench

Notes varies

Moviment de població del 5 al 18 de Maig.

Defuncions:—Assumpció Ramisa, 7 anys, *osteomielitis*; Carme Turrós, 67 anys, *colapso cardíac*; Pere Casadellà, 69 anys, *hemorragia cerebral*; Joaquim Maseguier, 52 anys, *uremia cerebral*; N. Sala Freixa, *falta de de sarrollo*; Julita Roura, 4 anys, *derrame cerebral*; Ramón Sala, 64 anys, *bronco pneumonia catarral*; Magdalena Blané, 75 anys, *lesió cardíaca*; Gracia Ascalè, 14 anys. *enteritis crónica*.

Nalxements:—13 nens i 1 nena.

Matrimonis:—Josep Conill amb Dolors Puigdevall; Ramón Tubert amb Maria Sorola; Agustí Corominas amb Carme Ros; Florenci Bartrina amb Teresa Targarona.

Imprempta AUBERT.—OLOT

DON

JUAN COMES CERQUEDA

ABOGADO

FALLECIÓ AYER A LA EDAD DE 79 AÑOS

Habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

E. P. D.

Sus desconsolados hija D.ª Carmen, hijo político D. José Teixidor y Surroca, nietos Mercedes, Manuel, Conchita, María, Juan y Joaquina, sobrinos, primos y demás parientes (ausentes), al participar a sus amigos y conocidos tan irreparable pérdida les ruegan se sirvan tenerle presente en sus oraciones y asistir hoy, sábado, día 20 del actual, a las seis y cuarto, a la casa mortuoria para acompañar el cadáver a la Iglesia Parroquial y de allí a su última morada.

Al entierro solo asistirán hombres.

Olot, 20 Mayo de 1916

MEDICAMENTOS MODERNOS

PREPARADOS EN LOS LABORATORIOS HALTON DE BARCELONA

ELIXIR VITAL SISOROL.—Es uno de los más poderosos **tónicos-reconstituyentes** gracias a su acción estimulante sobre la nutrición general y asimilación, estando indicado su uso para tratar con maravilloso éxito la **tuberculosis pulmonar, raquitismo, neurastenia, debilidad general, falta de apetito, convalecencias difíciles**, etc., y siempre que precise una medicación para aumentar la vitalidad del organismo.—**Precio 4 pesetas botella.**

JARABE PECTORAL VITOIE.—De rápida y segura eficacia para combatir **catarros, ronqueras, bronquitis, coqueluche** (catarro infantil), **tuberculosis pulmonar, asma** y todas las afecciones que son causa de **tos** que alivia al momento y cura en breve tiempo.—**Precio 3 pesetas botella.**

PÍLDORAS DOCTOR ORTELL.—Es el más completo y poderoso regenerador de la sangre, especialmente indicado en los trastornos de las mujeres, **anemia, clorosis, falta de apetito, colores pálidos desarreglos, fatiga corporal, flujos, debilidad general**, y todo lo que tenga por causa pobreza de sangre. **Precio 2 pesetas bote.**

VINO RESTAURADOR NINAT.—No tiene los inconvenientes y da mejores resultados que el aceite de hígado de bacalao, **emulsiones**, vino iodo-tánico fosfatado etc., para la curación del **infatismo, escrofulismo, raquitismo, bocio** (golls), **convalecencias, debilidad**, etc. Favorece poderosamente el desarrollo de los niños, es de suma utilidad a las mujeres durante el embarazo y lactancia y siempre que convenga administrar un reconstituyente y depurativo de rápida y positiva eficacia.—**Precio 2 pesetas botella.**

JARABE BROMURADO HÉGARD.—Es recomendable por su acción rápida y cierta en la **epilepsia** (mal de S. Pau), **histerismo, corea** (mal de Sant Victor), **insomnios, vértigos, neuralgias, palpitaciones, temblores, desvanecimientos, melancolía**, etc. y en todas las afecciones nerviosas que requieren una medicación enérgica y de admirables virtudes.—**Precio 3 pesetas botella.**

Venta en todas las farmacias, droguerías y Centros de específicos.—En Olot: Farmacias J. Cardelús y E. Danés.

Depósito general en Barcelona: J. Viladot, Rambla Cataluña, 36.

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

DE

JOAQUIM JOBERT Y ELISEO JOBERT

(Malalties de la

Pell i sífilis)

Malalties de les

Criatures)

GIRUGÍA GENERAL

Plassa del Oli, 1, pral.-Girona

La Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA

Un any. 5 ptes.

ESTRANGER

Un any. 7 frcs.

NÚMERO SOLT 10 CTS.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, núm. 22

No's tornen els originals i dels que vegin firmats ne responen exclusivament llurs autors.